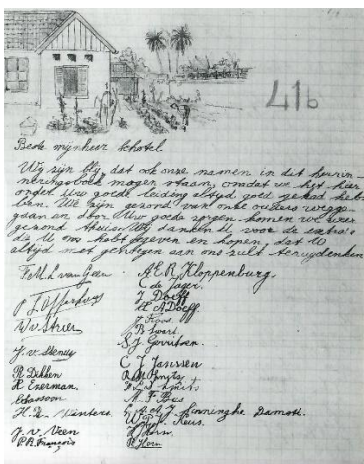

Zijn vader werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd in Java Main Camp bij Batavia.

Baros 6, ook wel Jongenskamp Baros of Bunsho II was één van de interneringskampen in Tjimahi. Dit kamp lag in het zuidelijk stadsdeel van Tjimahi, aan weerszijden van de Barosweg. Nadat het in eerste instantie een krijgsgevangenkamp was, werd het op 20 december 1942 een vrouwenkamp. Op 20 juli 1944 werden alle vrouwen verplaatst naar het Bloemenkamp in Bandjoebiroe. Vanaf dat moment werd het een jongenskamp. In dit kamp waren ruim duizend jongens van 11 tot 20 jaar samen met enkele honderden volwassenen opgesloten. Dit kamp was het enige in Nederlands Indië dat voor verreweg het grootste deel bestond uit jongeren, waarvan de jongsten 11 jaar waren. Het kamp bestond uit twee delen aan weerskanten van de Barosweg: aan de westzijde het Willemstraat-gedeelte en aan de oostzijde de Baroskant; via twee bewaakte poorten kon men van het ene deel in het andere komen. Het bestond uit een groot aantal huisjes/barakken met ieder 10-12 jongens. Hij zat met 17 andere welpen van de horde in huisje 41b. Het was waarschijnlijk een van de meest humane kampen. Een gelukkige omstandigheid voor dit kamp was het relatief grote aantal leraren, jeugdleiders en predikanten die in staat waren goede leiding te geven. In 1990 verscheen het boek Jongenskamp Baros 6, Tjimahi 1944-1945 door Dick van Engelenburg waarin het leven in het kamp beschreven wordt.

Het kamp werd opgeheven op 30 augustus 1945. De bewoners van huisje 41b bedankten bij het opheffen van het kamp kampleider Schotel.

Bibliotheek.nl

